

„Však oni mi to ještě nevrátili,“ posteskl si praotec Čech z Brna a pohleděl k Řípu. Ten vlastní Američanka

- CZ24 News | 9. července 2023

ČESKO: „Co Mohamedu Mekka, to Čechu Říp,“ přivítá každého nápis na Boumově chatě kousek od vrcholu posvátné hory. Říp nicméně vlastní Američanka a někteří místní se zlobí, jak se tam těží dřevo. „Jeden z občanů mě přivedl na nápad, že by stát měl Říp získat. Doufám, že je pan Lobkowicz vlastenec a mohl by Říp státu darovat,“ přemítal před volbami Andrej Babiš. To se nestalo. Ale Lobkowiczové, což je i zmíněná dáma ze země strýčka Sama, už s Ústeckým krajem začali spolupracovat.

„Je to ostuda. Vlastní to tu Američané. Čechům už tady nic nepatří. Za chvíli nám začnou prodávat i vzduch,“ posteskne si starší pán, co zrovna šlape nahoru na Říp. Na památné místo české mytologie a historie, kam by měl vystoupit alespoň jednou za život každý pravověrný našinec. A tak tam taky mažu. A cestou jsem se dozvěděl možná víc, než jsem vědět chtěl.

Lipovou alejí

„Babiš se to před volbami snažil napravit, ale Lobkowiczové to nechtějí prodat. Říp je napsaný na Američanku, která se k nim přivdala. Moc se o to ale nestarají. Chata na vrcholku je dost zchátralá. Hodně tam těžej dřevo, to asi nese. Podívejte se, jak ten les na okraji prořídł a všude leží kmeny na odvoz,“ sdělila paní, co si přišla v Krabčicích pro padesátikorunu parkovného. A dodala: „Parkoviště a lipová alej jsou obecní, ale tam nahoře už je to jejich.“

Ostatně o kousek dál, u rybníčku, mají do dřeva vytesaného praotce Čecha od místního řezbáře Davida Fialy.

Cestou roubenou očíslovanými lipami vyjdu ke stánkům. Tady paní prodává suvenýry a hračky pro děti, tamhle stojí karavan s českou vlajkou a posezením. Obsluhuje zde pán v bílém tričku se lvíčkem a s postavou vyjadřující lásku k mléku a strdí, jenž s dlouhými šedými vlasy sám vypadá jako

spokojený praotec Čech. A ceny má na místě, kde by člověk očekával „luxování peněženek“, vlastenecké. Posudte sami. Půllitr piva 40, třetinka koly 30, turecká káva 35, rum 30, párek v rohlíku 35, bramborák 40, smažený sýr s hranolky 130 korun.

Na ceduli nad kioskem se mimo jiné píše: „Hora Říp byla původně holou a bezlesou kupou, zalesněnou až v roce 1879 jejím tehdejším majitelem Mořicem Lobkowitzem... K Řípu se váže prastará pověst o příchodu praotce Čecha, popsaná prvním českým kronikářem Kosmou. Na památku slavného vítězství knížete Soběslava I. nad římským králem Lotharem byla na vrcholu hory, na místě starého dřevěného kostelíka, v roce 1126 postavena románská rotunda zasvěcená svatému Jiří... v roce 1963 byla spolu s románskou rotundou prohlášena národní kulturní památkou.“

Dohady o Říp

Tato památka byla v rámci restitucí vydána Lobkowiczům a nyní ji vlastní starší dáma Margaret Brooks Lobkowicz z šestitisícového městečka Dover v americkém státě Massachusetts. V roce 2009 si chtěl Ústecký kraj pozemky pronajmout za korunu ročně. Po dvou letech chtěli majitelé za zhruba 70 hektarů 23 milionů korun.

K tomu připomněl bývalý příslušník vězeňské stráže původem z Liberce Matouš Bulíř: „Kupříkladu za odkup vepřína v Letech, o který nikdo nestál, neváhal stát vyplatit půl miliardy korun. Zde se jedná o národní a kulturní památku skutečné a nedozírné hodnoty!“

„Jeden z občanů mě přivedl na nápad, že by stát měl Říp získat. Doufám, že je pan Lobkowicz vlastenec a mohl by Říp státu darovat. Nebo horu stát koupí. Taky na to můžeme vyhlásit národní sbírku. Napíšu Lobkowiczům dopis a požádám je o jednání v této věci,“ řekl v roce 2021 poslanec za Ústecko Andrej Babiš, když dosluhoval jako premiér.

V roce 2022 sdělil William Lobkowicz, hlava rodu Lobkowiczů, že „navrátit Říp národu“ rodina neplánuje. Právě on ale podepsal nedávno s Ústeckým krajem memorandum o vzájemné spolupráci. Ještě předtím podotkl náměstek hejtmána Jiří Řehák, že chtějí řešit tamní cesty, mostky a jednat o koncepční přeměně Řípu.

Masaryk a Čech

Na okraji „prsu úrodné matky země“ stojí další praotec Čech. Pán, co se v patřičném úboru nechá s návštěvníky za dvacku vyfotit. „Jde sem hodně lidí?“ zeptá se. Když mu jedna rodinka vysvětlí, že jsou na cestě jen jednotlivci, schová se do stínu lesa. Z následné vyhlídky, zhruba ve třetině kopce, jsou vidět Ještěd či mělnický zámek.

„Co Mohamedu Mekka, to Čechu Říp,“ přivítá každého už skoro nahoře nápis na Boumově chatě. A ještě jeden nový, sympatický: „Konzumace vlastních jídel a nápojů je zde dovolena. Vítejte v normální zahrádce.“

V místnosti uvnitř chaty je na stěně malba dalšího praotce Čecha a okolo visí několik obrázků prezidenta Osvoboditele Tomáše Garrigue Masaryka. Na tom kolorovaném se moc hezky usmívá. Venku u stánku už jsou ceny o něco vyšší. Kopcová přírážka! Čtvrtinka piva 56, domácí limonáda 59, espresso 59, rum Republica 72, párek v rohlíku 50, opékaná klobása 124, zelňačka 69 korun.

Ještě dál, na vrcholu s výškou 460,8 metrů nad mořem, koštuje vstup do rotundy 60 korun. Kdyby tady nedávali docela zajímavý film o historii Řípu, tak nic moc. Když chcete jít do věže, zastaví vás nápis: „Zákaz vstupu za závěs. Nebezpečí pádu z výšky.“ Nakonec mě ale mladík za pokladnou částečně poučí: „Rotunda svatého Jiří a svatého Vojtěcha patří roudnické farnosti. Ale jak je to ohraničeno, nevím.“

Naopak dole už se okostýmovaný praotec zase fotí s turisty. „Však oni mi to ještě nevrátili,“ řekne, když se ho zeptám na „americký Říp“. Má přízvuk. „Su z Brna,“ podotkne.

A já si pomyslím, jak jsou ti Brňáci agilní, a co všechno už ovládají. Vládu, veřejnoprávní televizi... a teď i přístup k Řípu.

[ZDROJ](#)